Dosarul nr. 2-235/2026
2-26044763-09-2-08042026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 30 septembrie 2026 în or. Glodeni
Hotărârea integrală a fost redactată la 28 octombrie 2026

Judecătoria Bălți, sediul Glodeni

Judecătorul Andrian Gavdiuc, examinând unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea avocatul Victor Stroevici, în interesele reclamantului „Moldcell" SA împotriva pârâtului Burdea Vladimir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de către avocatul Bălănuță Ion în interesele lui Burdea Vladimir către „Moldcell" SA, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive,-

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 08 aprilie 2026, ***avocatul Victor Stroevici***, acționând în interesele reclamantului „Moldcell" SA, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Burdea Vladimir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a relatat că, la data de 10 octombrie 2024, MOLDCELL S.A. în calitate de furnizor și Burdea Vladimir, în calitate de abonat, au încheiat acordul suplimentar la contractul de abonament Nr.***** la nr. GSM *****, potrivit căruia „Furnizorul îi oferă abonatului beneficii la utilizarea serviciilor si posibilitatea de a achiziționa dispozitive la preț special, iar abonatul se obliga să conecteze la serviciile furnizorului si să utilizeze serviciile furnizorului pe parcursul perioadei minime obligatorii conform condițiilor prevăzute în contract".

În baza contractului, operatorul s-a obligat să presteze servicii de telefonie mobilă, iar conform acordului suplimentar, potrivit căruia operatorul a transmis în proprietatea abonatului un dispozitiv mobil de tip Apple iPhone 15 128GB, abonatul obligându-se de a achita suma de 920 lei lunar, timp de 18 luni conform condițiilor expuse în acord.

Conform pct. 2.1. a acordului suplimentar Nr.***** din 10 octombrie 2024 la nr. GSM *****, abonatul este obligat să utilizeze serviciile furnizorului, să mențină statutul activ al numărului abonatului pentru toată perioada activă obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului.

Luând în considerare faptul că obligația de a achita abonamentul lunar nu a fost respectată, iar valoarea contului a devenit negativă, la 31 decembrie 2024, MOLDCELL S.A. a suspendat prestarea serviciilor.

Actualmente datoria pentru serviciile acordate de telefonie mobilă constituie 2381,94 lei, reducerea acordată la contractul de abonament 300 lei, datoria pentru echipamentul mobil Apple iPhone 15 128 GB constituie 14720 lei.

Conform pct. 3.1. I. a acordului suplimentar din 10 octombrie 2024, în cazul în care, abonatul în decursul perioadei de valabilitate al prezentului Acord, nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, acesta este obligat sa achite furnizorului o compensație, care se va calcula prin înmulțirea coeficientului pentru calculul compensației cu numărul de luni rămase până la expirarea perioadei minime contractuale, sau o compensație fixă conform. pct. 1.

Datoria în sumă de 14720 lei reprezintă compensația pentru echipamentul mobil aplicată conform pct. 3.1.1. a acordului suplimentar la contractul de Abonament (920 lei x 16 luni /neachitate).

În temeiul pct. 3.2. a acordului suplimentar din 10 octombrie 2024, furnizorul (Operatorul) va calcula o dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pentru flecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv.

Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a compensației a datoriei acumulate în contul numărului Abonatului.

Astfel, dobânda de întârziere în mărime de 0,5% din suma totală se calculează conform formulei: (2381,94 + 14720) lei x 0,5% x 100 zile 8550,97 lei conform prevederilor contractuale stabilite de părți.

Prin notificările repetate, ultima la data de 12 februarie 2026, reclamantul a înființat pârâtul, Burdea Vladimir, privind nerespectarea clauzelor contractuale și obligația de stingere a datoriei acumulate, acordând-ui pârâtului termen necesar pentru stingerea datoriei în sumă de 25952,91 lei, fapt ignorat de către pârât, reclamantul urmând sa apeleze la instanța de judecata privind încasarea forțată a datoriei.

Solicită partea reclamantă admiterea prezentei cereri, încasarea din contul lui Burdea Vladimir în folosul SA „Moldcell”, a datoriei în mărime de 25 952,91 lei, a taxei de stat în mărime de 1088,08 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și a cheltuielilor de asitență în sumă de 1500 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 09 aprilie 2026, s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Victor Stroievici, în interesele reclamantului SA „Moldcell”, împotriva pârâtului Burdea Vladimir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, în procedură scrisă.

La 04 iunie 2026, avocatul Bălănuță Ion, acționând în interesele lui Burdea Vladimir, a înaintat o cerere reconvențională împotriva ÎM „Moldcell” SA, prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității a clauzelor abuzive.

În motivarea cererii, a indicat că, la 10 octombrie 2024, între Burdea Vladimir, în calitate de abonat, și ÎM „Moldcell” SA, în calitate de furnizor, a fost încheiat un contract de abonament. Ulterior, la 01 noiembrie 2024, părțile au încheiat un acord suplimentar, în

temeiul căruia Burdea Vladimir a procurat un telefon mobil Apple iPhone 15 128GB la prețul promoțional de 1 999 lei, în locul prețului standard de 16 560 lei, cu obligația de a achita câte 920 lei lunar, timp de 18 luni, în condițiile stabilite prin acord.

A menționat că, potrivit pct. 3.1.1 din acordul suplimentar, în cazul neexecutării sau executării parțiale a obligațiilor contractuale în perioada minimă contractuală, abonatul urma să achite furnizorului o compensație calculată în funcție de numărul lunilor rămase până la expirarea acestei perioade sau o compensație fixă.

Totodată, pct. 3.2 prevedea obligația de plată a unei dobânzi de întârziere de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, pentru o perioadă de cel mult 100 de zile, calculată din suma compensației pentru echipament și a datoriei acumulate pentru serviciile de abonament.

A susținut că, întrucât Burdea Vladimir a admis întârzieri la achitarea serviciilor și a echipamentului mobil, ÎM „Moldcell" SA a înaintat o cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei, iar acesta nu este de acord cu toate pretențiile formulate, motiv pentru care a depus cererea reconvențională.

Reprezentantul a invocat faptul că, raportul juridic dintre părți este unul încheiat între un consumator și un profesionist, iar clauzele contestate nu au fost negociate individual, fiind incluse în acorduri standard, elaborate anticipat de furnizor și utilizate în raporturile cu mai mulți clienți.

A afirmat că Burdea Vladimir nu a avut posibilitatea reală de a influența conținutul acestor clauze, ci doar opțiunea de a accepta sau de a refuza încheierea acordului. În opinia sa, simpla semnare a acordului suplimentar nu demonstrează negocierea individuală a condițiilor contractuale, iar ÎM „Moldcell" SA nu a prezentat probe care să confirme contrariul.

De asemenea, a susținut că furnizorul nu a pus la dispoziția consumatorului, cu suficient timp înainte de încheierea acordului, textul clauzelor contractuale, astfel încât acesta să le poată studia și să compare ofertele disponibile, invocând în acest sens prevederile legislației privind protecția consumatorilor.

În continuare, a argumentat că prevederile pct. 3.1.1 și pct. 3.2 din acordul suplimentar sunt abuzive, întrucât creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului și contrar bunei-credințe. În special, a considerat disproporționată dobânda de întârziere de 0,5% pe zi, întrucât cuantumul acesteia poate deveni excesiv în raport cu prejudiciul efectiv suferit de creditor. Totodată, a invocat faptul că solicitarea concomitentă a compensației pentru echipament, în mărime de 14 720 lei, și a dobânzii de întârziere, în mărime de 8 550,97 lei, este neîntemeiată, întrucât, potrivit argumentelor sale, creditorul ar putea pretinde, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea contractuală.

În susținerea cererii, a făcut trimitere la prevederile art. 3, art. 1069, art. 1072, art. 1076, art. 1077 și art. 1079 din Codul civil, precum și la dispozițiile Directivei nr. 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

De asemenea, a invocat prevederile art. 328, art. 329 și art. 332 din Codul civil, susținând că clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută și că instanța urmează să constate nulitatea acestora.

Totodată, reprezentantul a solicitat atragerea în proces, pentru prezentarea concluziilor, a Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, invocând atribuțiile acestuia în materia constatării clauzelor abuzive din contractele încheiate cu consumatorii.

A solicitat admiterea cererii reconvenționale, constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute de protecție a pct. 3.1.1 din acordul suplimentar din 01 noiembrie 2024, în partea referitoare la obligația de plată a compensației pentru neexecutarea obligațiilor contractuale, precum și a pct. 3.2 din același acord, în partea referitoare la dobânda de întârziere de 0,5% pe zi.

A mai solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantului reconvențional și comunicarea rezultatului examinării la adresa indicată în cerere.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul *** din 11 iunie 2026**, s-a acceptat spre examinare cererea reconvențională, înaintată de avocatul Bălănuță Ion în interesele lui Burdea Vladimir către „Moldcell" SA, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, în cadrul pricinii civile la cererea de chemare în judecată, depusă de „Moldcell" SA către Burdea Vladimir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La fel, la 04 iunie 2026, avocatul Bălănuță Ion, acționând în interesele lui Burdea Vladimir, a înaintat și o referință la cererea de chemare în judecată.

În motivarea referinței a indicat că, nu sunt de acord parțial cu acțiunea înaintată, din motiv că, acordul suplimentar din 01 noiembrie 2024, la contractul de abonament din 10 octombrie 2024, conține clauze abuzive la pct. 3.1.1 și pct. 3.2.

În acest sens au înaintat acțiunea reconvențională.

În acest sens, o dată cu admiterea acțiunii reconvenționale, acțiunea reclamantului urmează a fi respinsă în partea pretențiilor privind încasarea compensației pentru echipament în mărime de 14 720,00 lei și dobânda de întârziere în mărime de 8 550, 97 lei.

Referitor la cheltuielile de judecată, acestea urmează a fi compensate proporțional părții admise în pretenții.

La 13 iulie 2026, avocatul Stroevici Victor, care acționează în interesele SA „Moldcell" a înaintat o referință la acțiunea reconvențională înaintată.

În susținerea poziției sale, a invocat prevederile art. 1075 alin. (1) și (2) și art. 1071 din Codul civil, menționând că aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale trebuie realizată prin raportare la obligația de transparență, natura obiectului contractului, circumstanțele încheierii acestuia și echilibrul drepturilor și obligațiilor asumate de părți.

A susținut că simpla împrejurare că anumite clauze au fost elaborate anticipat și nu au fost negociate individual nu este suficientă pentru a determina caracterul lor abuziv, fiind necesară evaluarea efectelor acestora asupra consumatorului.

Cu privire la clauza prevăzută la pct. 3.1.1 din acordul suplimentar, reprezentantul pârâtei a arătat că aceasta reglementează răspunderea consumatorului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale și stabilește obligația de achitare a compensației aferente dispozitivului mobil Apple iPhone 15 128GB, procurat în cadrul unei oferte promoționale.

A susținut că telefonul nu a fost transmis cu titlu gratuit, ci în condițiile asumării obligației de menținere a raportului contractual și de achitare a contravalorii acestuia pe durata convenită de 18 luni.

A menționat că prețul standard al dispozitivului, în mărime de 16 560 lei, durata contractuală, plățile lunare și dobânda de întârziere erau indicate în documentele contractuale, iar clauza contestată era evidențiată prin caractere aldine, pentru a atrage atenția consumatorului asupra conținutului acesteia.

În opinia sa, oferta promoțională reprezenta un avantaj pentru consumator, care a avut posibilitatea de a o accepta sau de a o refuza, inclusiv de a procura dispozitivul la prețul integral ori de a alege o altă ofertă comercială.

Totodată, a susținut că argumentele lui Burdea Vladimir privind lipsa posibilității de a studia ofertele altor prestatori nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru constatarea caracterului abuziv al clauzei, întrucât nu s-a demonstrat că acesta ar fi fost constrâns să încheie contractul sau lipsit de libertatea de a decide.

În susținerea poziției sale, a făcut trimitere la jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv la decizia din 30 iulie 2025, pronunțată în cauza civilă nr. 2ra-464/23.

Referitor la cuantumul compensației pentru dispozitivul mobil, reprezentantul pârâtei a precizat că suma solicitată, de 14 720 lei, este inferioară prețului standard al telefonului, întrucât au fost deduse plățile deja efectuate pentru achitarea acestuia. A afirmat că suma respectivă reprezintă partea rămasă neachitată din valoarea dispozitivului, motiv pentru care clauza prevăzută la pct. 3.1.1 nu poate fi considerată abuzivă.

În ceea ce privește clauza prevăzută la pct. 3.2 din acordul suplimentar, reprezentantul pârâtei a arătat că aceasta instituie o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, aplicată asupra sumelor restante, pentru o perioadă de cel mult 100 de zile. Invocând art. 947 din Codul civil, a susținut că penalitatea contractuală constituie un mijloc de garantare a executării obligațiilor și de evaluare anticipată a prejudiciului ce poate fi cauzat creditorului prin neexecutarea sau executarea cu întârziere a acestora.

A menționat că, pentru constatarea caracterului abuziv al unei clauze în sensul art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil, nu este suficient ca aceasta să nu fi fost negociată individual, fiind necesar să se constate și caracterul disproporționat al penalității în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale. În acest sens, a făcut trimitere la jurisprudența Curții Supreme de Justiție din cauzele civile nr. 2rac-269/22 și nr. 2ra-1773/23, susținând că disproporționalitatea penalității trebuie apreciată în funcție de cuantumul acesteia în raport cu datoria de bază.

În continuare, a arătat că, la 31 decembrie 2024, Burdea Vladimir înregistra o datorie de 2 381,94 lei pentru serviciile de comunicații electronice și de 14 720 lei pentru

dispozitivul mobil, iar acțiunea privind încasarea datoriei a fost înaintată la 08 aprilie 2026.

Potrivit reprezentantului pârâtei, intervalul respectiv i-a oferit debitorului suficient timp pentru executarea benevolă a obligațiilor, însă acesta nu a întreprins măsuri în vederea stingerii restanțelor. În aceste condiții, a susținut că penalitatea solicitată, în cuantum de 8 550,97 lei, constituie consecința neexecutării obligațiilor contractuale de către debitor.

De asemenea, a afirmat că penalitatea a fost prevăzută expres în contract, într-o manieră clară și transparentă, fiind plafonată la 100 de zile, fără a exista comisioane sau alte plăți ascunse.

A susținut că instituirea acesteia urmărește protejarea interesului patrimonial legitim al furnizorului și descurajarea neexecutării obligațiilor de plată, fără a crea un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. În acest context, a invocat și principiul libertății contractuale, consacrat la art. 993 din Codul civil.

În concluzie, reprezentantul pârâtei ÎM „Moldcell" SA a solicitat respingerea cererii reconvenționale înaintate de Burdea Vladimir ca neîntemeiată, considerând că nu au fost demonstrate caracterul abuziv al clauzelor contestate și existența unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile contractuale ale părților.

La 30 septembrie 2026, Inspectoratul de stat pentru supravegherea produselor nealimentare și protecția consumatorilor, au înaintat o referință la cererea reconvențională.

Inspectoratul a menționat că, la 10 octombrie 2024, între Burdea Vladimir și S.A. „Moldcell" a fost încheiat un contract de abonament, iar la 01 noiembrie 2024, în baza unui acord suplimentar, acesta a procurat un telefon mobil de model Apple iPhone 15 128 GB, în condiții promoționale, asumându-și obligația de a achita câte 920 lei lunar, timp de 18 luni.

A indicat că, prin cererea reconvențională, Burdea Vladimir solicită constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzelor prevăzute la pct. 3.1.1 și pct. 3.2 din acordul suplimentar, referitoare la obligația de achitare a compensației în cazul neexecutării sau executării parțiale a obligațiilor contractuale și, respectiv, la plata dobânzii de întârziere de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, pentru o perioadă de cel mult 100 de zile.

În susținerea poziției sale, Inspectoratul a făcut trimitere la art. 1 din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor și la art. 3 din Codul civil, menționând că raportul juridic dintre părți reprezintă un raport contractual între un profesionist și un consumator, S.A. „Moldcell" acționând în cadrul activității sale profesionale, iar Burdea Vladimir beneficiind de serviciile contractate pentru necesități care, potrivit materialelor prezentate, nu rezultă a fi legate de o activitate de întreprinzător sau profesională.

Totodată, a subliniat că libertatea contractuală, consacrată de art. 993 din Codul civil, nu este absolută, fiind exercitată cu respectarea normelor imperative, inclusiv a celor care protejează consumatorii împotriva clauzelor contractuale abuzive. În acest context, a invocat principiile bunei-credințe, prevăzute la art. 10 și art. 11 din Codul civil, precum și dispozițiile art. 1072 alin. (1) din același cod, potrivit cărora o clauză

nenegociată individual poate fi considerată abuzivă dacă, fiind propusă de profesionist, dezavantajează considerabil consumatorul, contrar bunei-credințe.

Cu privire la clauza prevăzută la pct. 3.1.1 din acordul suplimentar, Inspectoratul a menționat că simpla denumire a unei plăți drept „compensație" sau „prejudiciu" nu este suficientă pentru a determina natura juridică și caracterul justificat al acesteia.

În opinia sa, urmează a fi verificat dacă suma solicitată reprezintă compensarea efectivă a unui prejudiciu suportat de profesionist ori recuperarea proporțională a avantajului economic acordat consumatorului la încheierea contractului sau dacă, prin modul de stabilire și aplicare, aceasta impune consumatorului o sarcină disproporționată în cazul încetării anticipate a raportului contractual.

În acest sens, a considerat relevante raportul dintre cuantumul compensației și avantajul economic acordat consumatorului, valoarea echipamentului procurat în condiții promoționale, durata executării efective a contractului, perioada rămasă până la expirarea termenului contractual minim și existența unui mecanism de diminuare proporțională a sumei datorate.

De asemenea, a subliniat necesitatea verificării clarității și previzibilității mecanismului de calcul al compensației, astfel încât consumatorul să fi putut evalua consecințele economice ale neexecutării obligațiilor contractuale.

Referitor la pct. 3.2 din acordul suplimentar, Inspectoratul a arătat că urmează a fi examinată proporționalitatea dobânzii de întârziere de 0,5% pentru fiecare zi, inclusiv prin raportare la cuantumul maxim al obligației rezultate din aplicarea acesteia, la natura și întinderea prejudiciului susceptibil de a fi suportat de profesionist, precum și la baza de calcul. În particular, a atras atenția asupra faptului că dobânda se calculează atât asupra datoriei aferente serviciilor prestate, cât și asupra compensației pentru echipament, împrejurare susceptibilă să majoreze considerabil sarcina financiară a consumatorului.

Inspectoratul a menționat că simpla semnare sau acceptare a contractului de către consumator nu exclude posibilitatea verificării caracterului abuziv al clauzelor care nu au fost negociate individual.

În acest sens, a făcut trimitere și la art. 16 lit. a) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, care garantează dreptul consumatorului de a lua liber decizii la achiziționarea produselor sau serviciilor, fără a-i fi impuse clauze abuzive.

Totodată, a comunicat că Burdea Vladimir nu s-a adresat anterior Inspectoratului cu o petiție privind examinarea caracterului abuziv al clauzelor contestate, motiv pentru care instituția nu a efectuat o examinare administrativă și nu a emis un act prin care să se pronunțe asupra acestora. A precizat însă că această împrejurare nu împiedică instanța de judecată să examineze caracterul eventual abuziv al clauzelor în cadrul prezentului litigiu.

În concluzie, Inspectoratul a solicitat instanței să examineze caracterul eventual abuziv al clauzelor prevăzute la pct. 3.1.1 și pct. 3.2 din acordul suplimentar din 01 noiembrie 2024, prin prisma criteriilor stabilite de Codul civil și de legislația privind protecția consumatorilor, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei și de probele administrate.

A menționat că aprecierea existenței și întinderii datoriei pretinse de S.A. „Moldcell", a temeiului juridic al sumelor solicitate și a consecințelor juridice ale unei

eventuale constatări a caracterului abuziv al clauzelor revine instanței de judecată la soluționarea fondului cauzei.

Totodată, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Inspectoratului și remiterea copiei hotărârii judecătorești pronunțate.

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu obiectul și temeiurile acțiunii principale și ale cererii reconvenționale, precum și argumentele prezentate de participanții la proces, instanța ajunge la concluzia că cererea cu valoare redusă înaintată de S.A. „Moldcell" urmează a fi admisă, iar cererea reconvențională înaintată de Burdea Vladimir urmează a fi respinsă, pentru motivele expuse în continuare.

Conform art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*.

Conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Iar potrivit art.121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) şi (2) lit.a) Cod civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice*.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri*.

Potrivit art.776 Cod civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.

Conform art.858 alin.(1), (2) Cod civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.

Potrivit art.992 alin.(1)-(3) Cod civil*, contractul este numit dacă legea îl reglementează în mod special. Celelalte contracte sînt nenumite. Contractul nenumit se supune, în următoarea ordine: a) acordului de voinţă al părţilor, expres şi implicit; b) dispoziţiilor legale aplicabile contractelor şi obligaţiilor contractuale în general; c) practicilor statornicite între părţi şi uzanţelor din domeniu, dacă există; d) dispoziţiilor legale aplicabile contractelor numite asemănătoare în măsura în care acestea sînt compatibile cu natura şi scopul contractului nenumit*.

În conformitate cu art. 276²–276⁴ din Codul de procedură civilă, *cererile cu valoare redusă se examinează potrivit procedurii speciale instituite de lege, cu respectarea regulilor generale ale procesului civil în măsura în care acestea nu contravin normelor speciale*.

Caracterul simplificat al procedurii nu înlătură obligația instanței de a stabili circumstanțele relevante, de a aprecia probele prezentate și de a pronunța o hotărâre legală și întemeiată.

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. În temeiul art. 240 alin. (1) din acelaşi cod, la deliberare, instanţa apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, stabileşte caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă şi admisibilitatea acţiunii*.

Prin urmare, soluția urmează să se întemeieze pe circumstanțele stabilite în cauză și pe normele juridice aplicabile raportului contractual litigios.

Cu privire la acțiunea principală înaintată de S.A. „Moldcell":

Aplicând normele legale menționate la circumstanțele cauzei, instanța constată că acțiunea principală înaintată de S.A. „Moldcell" este întemeiată și urmează a fi admisă, în măsura în care pretențiile formulate sunt confirmate prin înscrisurile administrate la dosar.

Astfel, existența raportului obligațional dintre părți este confirmată prin contractul de abonament încheiat la 10 octombrie 2024, în temeiul căruia Burdea Vladimir a beneficiat de serviciile de comunicații electronice oferite de S.A. „Moldcell" și a procurat, în condiții promoționale, un telefon mobil de model Apple iPhone 15.

Prin semnarea contractului, abonatul și-a asumat obligația de a respecta condițiile convenite, inclusiv achitarea plăților aferente serviciilor contractate și dispozitivului mobil, în condițiile și termenele stabilite de părți.

Conform actului de constatare/extrasului din contul debitorului Burdea Vladimir, obligațiile pecuniare restante au fost calculate în cuantum total de 25 952,91 lei, compus din suma de 2 381,94 lei, aferentă serviciilor de comunicații electronice, suma de 14 720 lei, aferentă acordului suplimentar privind dispozitivul mobil, suma de 300 lei, aferentă contractului de abonament, și suma de 8 550,97 lei, calculată în temeiul acordului suplimentar.

Instanța reține că înscrisul respectiv individualizează componentele creanței pretinse și cuantumul acestora, iar raportul contractual care constituie temeiul obligațiilor de plată rezultă din contractul de abonament și condițiile aferente procurării dispozitivului mobil.

Totodată, reclamanta a prezentat cererea prealabilă adresată pârâtului, prin care i-a solicitat executarea obligațiilor pecuniare restante, fapt ce confirmă întreprinderea demersurilor în vederea obținerii executării benevole a acestora.

În aceste condiții, instanța apreciază că obligația de plată a sumelor aferente serviciilor contractate și dispozitivului mobil își găsește temeiul în raportul contractual stabilit între părți.

Or, potrivit art. 774 alin. (1) și art. 858 din Codul civil, creditorul este îndreptățit să pretindă executarea prestației asumate, iar debitorul este obligat să o execute în modul corespunzător și cu bună-credință.

Neexecutarea obligațiilor pecuniare la scadență nu poate fi pusă în sarcina creditorului și nici nu înlătură dreptul acestuia de a solicita executarea lor pe cale judiciară.

De asemenea, faptul că Burdea Vladimir contestă caracterul legal al anumitor clauze contractuale nu conduce, prin el însuși, la stingerea tuturor obligațiilor asumate.

Efectele acestei contestări urmează a fi apreciate distinct, în cadrul examinării cererii reconvenționale, prin verificarea caracterului abuziv al clauzelor invocate și a influenței acestora asupra sumelor solicitate de reclamantă.

Prin urmare, având în vedere contractul de abonament, actul de constatare/extrasul din contul debitorului și cererea prealabilă prezentate la dosar, instanța constată existența temeiului contractual al creanței pretinse de S.A. „Moldcell".

În consecință, pretenția privind încasarea sumelor aferente serviciilor de comunicații electronice și dispozitivului mobil urmează a fi admisă în limitele obligațiilor contractuale valabil stabilite și dovedite, iar pretențiile accesorii urmează a fi soluționate în coroborare cu concluziile instanței asupra cererii reconvenționale și a clauzelor contestate.

Cu privire la cererea reconvențională și la caracterul pretins abuziv al clauzelor contractuale:

Instanța reține că raportul juridic dintre părți este unul încheiat între un profesionist și un consumator.

Potrivit art. 3 din Codul civil, are calitatea de consumator persoana fizică ce acționează predominant în scopuri care nu țin de activitatea sa de întreprinzător sau profesională, iar profesionist este persoana fizică sau juridică ce acționează în cadrul activității sale de întreprinzător sau profesionale.

În circumstanțele cauzei, S.A. „Moldcell" a acționat în calitate de furnizor de servicii de comunicații electronice, iar Burdea Vladimir a contractat serviciile și a procurat dispozitivul mobil pentru necesități care, potrivit materialelor prezentate, nu rezultă a fi legate de o activitate de întreprinzător sau profesională.

În consecință, clauzele contractuale contestate sunt supuse controlului judiciar prevăzut de legislația privind protecția consumatorilor.

Acest control urmărește prevenirea situațiilor în care profesionistul, beneficiind de posibilitatea de a redacta anticipat condițiile contractuale, impune consumatorului obligații care creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, contrar cerințelor bunei-credințe.

Potrivit art. 1069 din Codul civil, o clauză nu este negociată individual atunci când consumatorul nu a putut să-i influențeze conținutul, în special dacă aceasta a fost elaborată anticipat.

Atunci când clauza este propusă ca parte a unor condiții standard, se prezumă că nu a fost negociată individual.

Totodată, art. 1072 alin. (1) din Codul civil prevede că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de profesionist și dezavantajează considerabil consumatorul, contrar bunei-credințe.

Prin urmare, caracterul nenegociat al unei clauze reprezintă un element relevant al controlului judiciar, dar nu conduce, prin el însuși și în toate situațiile, la concluzia că respectiva clauză este abuzivă.

Instanța trebuie să examineze și efectele concrete ale acesteia, natura obligației reglementate, transparența formulării, circumstanțele încheierii contractului și raportul dintre interesele legitime ale profesionistului și sarcina impusă consumatorului.

În acest sens, art. 1071 din Codul civil, impune ca o clauză care nu a fost negociată individual să fie elaborată și comunicată într-un limbaj clar, inteligibil și lizibil, astfel încât consumatorul să poată înțelege conținutul obligației și consecințele economice ale acceptării acesteia.

La rândul său, art. 1075 din Codul civil, stabilește criteriile de evaluare a caracterului abuziv, printre care respectarea obligației de transparență, natura obiectului contractului, circumstanțele încheierii acestuia și celelalte clauze contractuale.

Instanța ia act de argumentele lui Burdea Vladimir, expuse prin avocatul Bălănuță Ion, potrivit cărora acordul suplimentar a fost întocmit în prealabil de furnizor, fără o negociere reală a clauzelor privind compensația și dobânda de întârziere.

Acesta a susținut că simpla semnare a acordului nu demonstrează negocierea individuală și că nu i-a fost acordat suficient timp pentru a studia condițiile contractuale și a compara ofertele altor prestatori.

Poziția respectivă a fost examinată și în raport cu concluziile prezentate de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în calitate de intervenient accesoriu.

Inspectoratul a confirmat necesitatea examinării clauzelor contestate prin prisma criteriilor legale referitoare la caracterul negociat sau nenegociat al acestora, transparența mecanismului de calcul, proporționalitatea obligațiilor și existența unui eventual dezechilibru semnificativ.

Totodată, Inspectoratul a precizat că Burdea Vladimir nu i s-a adresat anterior cu o petiție privind aceste clauze și că instituția nu a efectuat o examinare administrativă și nu a emis un act prin care să se pronunțe asupra caracterului lor abuziv.

Instanța subliniază că poziția Inspectoratului nu echivalează cu o constatare administrativă a caracterului abuziv al clauzelor și nici nu impune, prin ea însăși, admiterea sau respingerea cererii reconvenționale.

Concluziile intervenientului accesoriu au fost examinate împreună cu argumentele părților și cu circumstanțele cauzei, aprecierea juridică finală revenind instanței de judecată.

Cu privire la clauza prevăzută la pct. 3.1.1 din acordul suplimentar:

Prin cererea reconvențională, Burdea Vladimir a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzei prevăzute la pct. 3.1.1 din acordul suplimentar din 01 noiembrie 2024, în partea în care aceasta stabilește obligația abonatului de a achita

furnizorului o compensație calculată în funcție de numărul lunilor rămase până la expirarea perioadei minime contractuale sau o compensație fixă, în condițiile acordului.

În susținerea acestei pretenții, reprezentantul reclamantului reconvențional a afirmat că respectiva clauză reprezintă, prin natura sa, o clauză penală, iar aplicarea acesteia ar impune consumatorului o sarcină pecuniară disproporționată.

Totodată, a invocat faptul că obligația a fost inclusă într-un acord standard, fără a fi negociată individual.

În replică, reprezentantul S.A. „Moldcell", avocatul Stroevici Victor, a susținut că prevederea contractuală reglementează consecințele neexecutării obligațiilor asumate în legătură cu dispozitivul mobil procurat în condiții promoționale. Acesta a menționat că telefonul nu a fost transmis cu titlu gratuit, ci în cadrul unei oferte comerciale condiționate de asumarea unor obligații de plată pe durata convenită.

A mai arătat că prețul standard al dispozitivului, durata contractuală și plățile aferente erau indicate în documentele contractuale, iar clauza contestată era evidențiată prin caractere aldine.

Potrivit reprezentantului pârâtei, compensația pretinsă, în mărime de 14 720 lei, este inferioară prețului standard al telefonului, întrucât din valoarea inițială au fost deduse plățile deja efectuate.

Inspectoratul a apreciat că, pentru verificarea caracterului eventual abuziv al acestei clauze, trebuie stabilit dacă suma solicitată reprezintă recuperarea justificată și proporțională a unui avantaj economic acordat consumatorului ori compensarea unui prejudiciu suportat de profesionist sau dacă, dimpotrivă, mecanismul contractual impune o sarcină disproporționată.

În opinia Inspectoratului, sunt relevante valoarea echipamentului, avantajul economic oferit, durata executării efective a contractului, perioada rămasă până la expirarea termenului minim și modalitatea de calcul al compensației.

Examinând aceste argumente, instanța reține că, la aprecierea caracterului abuziv al clauzei, nu este suficientă identificarea denumirii folosite de părți, respectiv *„compensație"*, ci trebuie stabilită natura juridică și funcția economică a obligației instituite.

În același timp, simplul fapt că o clauză reglementează consecințele neexecutării contractului nu înseamnă automat că aceasta este abuzivă, după cum nici interesul comercial legitim al profesionistului nu justifică orice obligație pecuniară impusă consumatorului.

În speță, acordul suplimentar privește procurarea unui dispozitiv mobil la un preț promoțional, în cadrul unui raport contractual care presupunea efectuarea unor plăți pe o perioadă convenită.

Prin urmare, clauza de la pct. 3.1.1 trebuie examinată în contextul întregului mecanism contractual, inclusiv al avantajului economic acordat consumatorului și al obligațiilor asumate în schimbul acestuia.

Din poziția reprezentantului S.A. „Moldcell" rezultă că suma de 14 720 lei solicitată pentru dispozitiv nu reprezintă prețul standard integral al acestuia, ci partea pe care furnizorul o consideră neachitată după deducerea plăților efectuate.

Acest argument este relevant pentru stabilirea caracterului și a întinderii obligației, întrucât recuperarea valorii rămase neachitate a bunului nu poate fi asimilată, fără o analiză suplimentară, unei penalități aplicate exclusiv pentru încălcarea contractului.

În consecință, pentru a stabili caracterul abuziv al clauzei, instanța trebuie să distingă între recuperarea unei prestații principale rămase neachitate și aplicarea unei penalități care depășește ceea ce este justificat de neexecutarea obligației.

În măsura în care suma solicitată reflectă valoarea rămasă neachitată a dispozitivului, determinată potrivit condițiilor acordului, existența acestei obligații nu poate fi considerată, prin ea însăși, o dovadă a dezechilibrului semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

De asemenea, instanța reține că prețul standard al dispozitivului și prețul promoțional au fost indicate în documentele contractuale, iar acordul a stabilit durata obligațiilor de plată.

Aceste elemente permit identificarea obiectului tranzacției și a avantajului economic asociat ofertei promoționale.

Totuși, indicarea prețului și semnarea documentului nu constituie, izolat, dovada negocierii individuale a tuturor clauzelor; ele sunt relevante pentru aprecierea transparenței și a consecințelor economice ale contractului, împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei.

Instanța ia în considerare și argumentul reclamantului reconvențional potrivit căruia nu a avut posibilitatea de a influența conținutul acordului.

Cu toate acestea, pentru admiterea cererii reconvenționale era necesară stabilirea caracterului abuziv al clauzei în sensul criteriilor prevăzute de art. 1072 și art. 1075 din Codul civil, iar nu doar constatarea faptului că acordul a fost elaborat în prealabil de profesionist.

Prin urmare, în raport cu natura obligației reglementate, cu scopul economic al acordului suplimentar și cu argumentele prezentate de participanții la proces, instanța concluzionează că nu s-a demonstrat, în măsura necesară pentru admiterea pretenției reconvenționale, că prevederea de la pct. 3.1.1 creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, contrar bunei-credințe.

În aceste condiții, pretenția privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității acestei clauze urmează a fi respinsă.

Cu privire la clauza prevăzută la pct. 3.2 din acordul suplimentar:

Prin cererea reconvențională, Burdea Vladimir a solicitat și constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzei prevăzute la pct. 3.2 din acordul suplimentar, care stabilește o dobândă de întârziere de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, pentru o perioadă de cel mult 100 de zile, calculată asupra compensației aferente echipamentului și a datoriei acumulate pentru serviciile de abonament.

Reprezentantul reclamantului reconvențional a susținut că nivelul acestei obligații este disproporționat în raport cu prejudiciul eventual suferit de furnizor, iar cumularea sa cu suma pretinsă pentru dispozitiv ar conduce la o sarcină financiară excesivă pentru consumator.

De asemenea, a invocat art. 942 alin. (4) din Codul civil, susținând că, în prezența unei clauze penale, creditorul poate pretinde, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea contractuală.

Reprezentantul S.A. „Moldcell" a susținut, în schimb, că prevederea contestată instituie o penalitate contractuală menită să garanteze executarea la termen a obligațiilor pecuniare și să protejeze interesul patrimonial legitim al furnizorului. Acesta a invocat art. 947 din Codul civil, arătând că părțile pot evalua anticipat prejudiciul care ar putea rezulta din neexecutarea obligațiilor.

Totodată, a subliniat că penalitatea este limitată la o perioadă de 100 de zile, iar suma solicitată ar reprezenta consecința întârzierilor la plată, după ce debitorului i-a fost acordat un interval de timp pentru executarea benevolă a obligațiilor.

Inspectoratul a atras atenția că proporționalitatea clauzei trebuie verificată prin raportare la nivelul de 0,5% pe zi, durata maximă de aplicare și baza de calcul.

În special, a evidențiat faptul că dobânda se aplică nu doar asupra datoriei aferente serviciilor, ci și asupra compensației pentru echipament, împrejurare care poate majora considerabil obligația financiară a consumatorului.

Instanța reține că, potrivit art. 947 din Codul civil, clauza penală reprezintă o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul și stabilesc obligația debitorului de a remite creditorului o sumă de bani sau un alt bun în cazul neexecutării obligației.

O asemenea clauză urmărește să asigure executarea obligației și să evite dificultățile legate de dovedirea ulterioară a existenței și întinderii prejudiciului.

Cu toate acestea, posibilitatea stipulării unei penalități nu exclude controlul judiciar al caracterului său abuziv în raporturile dintre profesionist și consumator.

În conformitate cu art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil, sunt susceptibile de a fi considerate abuzive clauzele nenegociate individual care au ca obiect sau efect obligarea consumatorului care nu și-a executat obligația fără justificare la plata unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Prin urmare, aprecierea clauzei presupune examinarea atât a caracterului său nenegociat, cât și a efectului său economic și a proporționalității penalității.

Instanța nu poate reține că orice penalitate zilnică este, prin însăși natura sa, abuzivă.

Totodată, simplul fapt că penalitatea este plafonată la 100 de zile nu este suficient pentru a exclude caracterul său disproporționat.

Plafonarea limitează durata acumulării, însă cuantumul rezultat depinde și de procentul aplicat, de baza de calcul și de valoarea obligației principale.

În consecință, proporționalitatea trebuie apreciată în raport cu efectele concrete ale clauzei în circumstanțele cauzei.

În speță, penalitatea contractuală prevăzută la pct. 3.2 este de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere și se aplică asupra sumelor restante indicate în acord, inclusiv asupra compensației aferente echipamentului.

Această modalitate de calcul poate determina acumularea unei obligații accesorii considerabile, motiv pentru care instanța trebuie să verifice dacă nivelul acesteia este compatibil cu exigențele bunei-credințe și dacă nu impune consumatorului o sarcină vădit disproporționată.

În aprecierea acestei chestiuni, instanța ia în considerare argumentele reprezentantului S.A. „Moldcell" privind durata întârzierii și posibilitatea debitorului de a executa benevol obligațiile.

Totuși, simpla existență a unei întârzieri și pasivitatea debitorului nu sunt suficiente, de sine stătător, pentru a demonstra că orice cuantum al penalității este proporțional.

Aceste circumstanțe trebuie coroborate cu baza de calcul, durata pentru care penalitatea a fost efectiv calculată și raportul dintre suma accesorie pretinsă și obligația principală.

În același timp, instanța reține că argumentul reclamantului reconvențional privind aplicarea art. 942 alin. (4) din Codul civil, necesită delimitarea naturii juridice a sumelor solicitate.

Prevederea referitoare la alegerea între dobânda de întârziere și penalitatea pentru întârziere nu poate fi aplicată mecanic, fără a se stabili dacă suma pretinsă pentru echipament constituie o prestație principală rămasă neachitată ori o penalitate contractuală distinctă.

În măsura în care suma aferentă echipamentului reprezintă valoarea neachitată a dispozitivului, aceasta nu devine penalitate doar pentru că este solicitată concomitent cu penalitatea de întârziere.

Prin urmare, instanța distinge între obligația de achitare a valorii rămase neachitate a dispozitivului, pe de o parte, și penalitatea pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, pe de altă parte.

Eventuala interdicție de cumul trebuie examinată în raport cu natura juridică reală a fiecărei componente a creanței și cu prevederile legale aplicabile, nu doar prin raportare la denumirea folosită de părți în acordul suplimentar.

Reprezentantul S.A. „Moldcell" a invocat, de asemenea, jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind disproporționalitatea penalităților care depășesc valoarea datoriei de bază, arătând că în cauzele respective penalitățile au fost apreciate prin raportare la cuantumul creanței principale.

Instanța reține că jurisprudența invocată poate orienta analiza proporționalității, însă soluția trebuie determinată în funcție de clauza concretă și de circumstanțele cauzei examinate.

În cauza de față, faptul că penalitatea este plafonată la 100 de zile constituie un element relevant al mecanismului contractual, însă nu înlocuiește analiza cuantumului efectiv solicitat și a raportului său cu obligația principală.

În vederea respingerii cererii reconvenționale, instanța reține că, potrivit ansamblului probelor și argumentelor prezentate, nu s-a demonstrat în mod suficient că aplicarea clauzei în circumstanțele cauzei a generat un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, contrar bunei-credințe, în sensul art. 1072 și art. 1077 din Codul civil.

În acest context, instanța reține și că Inspectoratul nu a constatat administrativ caracterul abuziv al clauzei, ci a solicitat efectuarea unei aprecieri judiciare în baza criteriilor legale și a probelor administrate.

Poziția Inspectoratului susține necesitatea unui control efectiv al proporționalității, dar nu reprezintă, prin ea însăși, o concluzie că această clauză trebuie declarată nulă.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că nici în privința pct. 3.2 din acordul suplimentar nu sunt întrunite, în baza materialelor și argumentelor examinate, condițiile necesare pentru admiterea pretenției privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității clauzei.

Prin urmare, această pretenție urmează a fi respinsă.

Concluzia asupra cererii reconvenționale și a acțiunii principale:

Examinând materialele cauzei în ansamblul lor, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a normelor legale aplicabile, instanța ajunge la concluzia că acțiunea principală înaintată de S.A. „Moldcell" este întemeiată și urmează a fi admisă, iar cererea reconvențională formulată de Burdea Vladimir, prin reprezentantul său, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea pretențiilor din acțiunea principală, reclamanta a prezentat contractul de abonament încheiat la 10 octombrie 2024, din care rezultă existența raportului contractual dintre părți, alegerea planului tarifar „Mixx 200" și procurarea, în condiții promoționale, a unui telefon mobil de model Apple iPhone 15.

Potrivit condițiilor contractuale, abonatul și-a asumat obligația de a respecta perioada minimă contractuală de 18 luni și de a achita plățile aferente serviciilor de comunicații electronice și dispozitivului mobil, conform modalității convenite.

Totodată, actul de constatare/extrasul din contul debitorului Burdea Vladimir confirmă cuantumul creanței pretinse de reclamantă, aceasta fiind individualizată în următoarele componente: 2 381,94 lei, aferentă contractului de abonament; 14 720 lei, aferentă acordului suplimentar; 300 lei, aferentă contractului de abonament; și 8 550,97 lei, calculată în temeiul acordului suplimentar.

Valoarea totală a acestor sume constituie 25 952,91 lei, cuantum solicitat prin cererea de chemare în judecată.

De asemenea, cererea prealabilă anexată la materialele cauzei confirmă că reclamanta a solicitat executarea obligațiilor pecuniare restante înainte de sesizarea instanței.

Prin urmare, înscrisurile prezentate demonstrează existența raportului contractual, obligațiile asumate de abonat și cuantumul creanței revendicate de S.A. „Moldcell".

În conformitate cu art. 774 alin. (1), art. 776 și art. 858 din Codul civil, obligațiile născute din contract urmează a fi executate în modul corespunzător, cu bună-credință, iar creditorul este îndreptățit să pretindă de la debitor executarea prestației asumate.

În speță, Burdea Vladimir, prin asumarea obligațiilor contractuale, era ținut să achite plățile convenite, iar neexecutarea acestora justifică dreptul reclamantei de a solicita recuperarea creanței pe cale judiciară.

Instanța reține că pârâtul nu contestă existența raportului contractual dintre părți, ci invocă, în cadrul cererii reconvenționale, caracterul abuziv al clauzelor prevăzute la pct. 3.1.1 și pct. 3.2 din acordul suplimentar.

Cu toate acestea, simpla invocare a caracterului abuziv al unor clauze nu este suficientă pentru a înlătura obligațiile contractuale asumate, în lipsa stabilirii temeiurilor legale care ar justifica nulitatea acestora și a efectelor juridice concrete asupra creanței solicitate.

În ceea ce privește cererea reconvențională, instanța constată că Burdea Vladimir și-a întemeiat pretențiile, în principal, pe caracterul standard al clauzelor contestate, lipsa negocierii individuale și presupusa disproporționalitate a obligațiilor pecuniare.

Or, deși aceste împrejurări sunt relevante pentru examinarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale, reclamantul reconvențional nu a prezentat probe suficiente care să demonstreze că, în circumstanțele concrete ale cauzei, clauzele respective creează un dezechilibru semnificativ în detrimentul său și contravin cerințelor legale privind protecția consumatorului.

Instanța a avut în vedere și poziția exprimată de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, care a evidențiat necesitatea evaluării proporționalității obligațiilor pecuniare și a efectelor acestora asupra consumatorului.

Totuși, această poziție nu stabilește caracterul abuziv al clauzelor contestate și nu înlocuiește obligația instanței de a aprecia probele administrate în cauză.

În lipsa unor probe concludente care să confirme susținerile reclamantului reconvențional și să justifice aplicarea nulității solicitate, argumentele invocate nu pot constitui temei suficient pentru admiterea cererii reconvenționale.

Prin urmare, instanța apreciază că Burdea Vladimir nu a demonstrat, prin probe pertinente și concludente, existența circumstanțelor de fapt și de drept care ar justifica declararea caracterului abuziv și a nulității clauzelor prevăzute la pct. 3.1.1 și pct. 3.2 din acordul suplimentar.

În consecință, cererea reconvențională urmează a fi respinsă.

În același timp, raportând pretențiile din acțiunea principală la înscrisurile prezentate și la normele legale care reglementează executarea obligațiilor contractuale, instanța constată că S.A. „Moldcell” a justificat existența creanței solicitate, iar Burdea Vladimir nu a prezentat probe care să infirme în mod convingător cuantumul datoriei reflectate în actul de constatare/extrasul din contul debitorului.

În aceste condiții, instanța consideră întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea sumei totale de 25 952,91 lei.

În consecință, instanța ajunge la concluzia de a admite acțiunea cu valoare redusă înaintată de S.A. „Moldcell” împotriva lui Burdea Vladimir privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, cu încasarea de la pârât a sumei de 25 952,91 lei, precum și a cheltuielilor de judecată stabilite prin dispozitivul hotărârii, și de a respinge cererea reconvențională formulată de Burdea Vladimir privind declararea caracterului abuziv și a nulității clauzelor contractuale contestate, ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată:

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) din același cod, partea care a pierdut procesul urmează să compenseze, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată suportate de aceasta, în măsura în care sunt confirmate și sunt legate de examinarea cauzei.

Întrucât acțiunea principală înaintată de S.A. „Moldcell" urmează a fi admisă, iar cererea reconvențională formulată de Burdea Vladimir urmează a fi respinsă, cheltuielile de judecată suportate de reclamanta S.A. „Moldcell" în legătură cu examinarea acțiunii principale urmează a fi puse în sarcina pârâtului, în limitele prevăzute de lege.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică, instanța reține că acestea se compensează în măsura în care au fost efectiv suportate, sunt confirmate prin probe și au fost necesare pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale părții în proces.

La stabilirea cuantumului compensabil urmează a fi avute în vedere natura și complexitatea cauzei, volumul lucrului efectuat de reprezentant, timpul necesar pentru pregătirea actelor procedurale și participarea la examinarea cauzei, precum și caracterul rezonabil al sumei solicitate.

În speță, ținând cont de natura litigiului, de actele procedurale întocmite și de volumul asistenței juridice acordate, instanța consideră justificată încasarea de la Burdea Vladimir, în beneficiul S.A. „Moldcell", a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 500 lei.

De asemenea, urmează a fi compensate taxa de stat în mărime de 1 088,08 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei, achitate de reclamantă la înaintarea acțiunii, în măsura în care plata acestora este confirmată prin înscrisurile prezentate la dosar și nu există un temei legal pentru scutirea sau restituirea sumelor respective.

În consecință, instanța dispune încasarea de la Burdea Vladimir, în beneficiul S.A. „Moldcell", a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 500 lei, a taxei de stat în mărime de 1 088,08 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei, în total 2 788,08 lei.

Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 276^{2}–276^{4} și art. 238–241 din Codul de procedură civilă, instanța ajunge la concluzia admiterii cererii cu valoare redusă înaintate de S.A. „Moldcell", respingerii cererii reconvenționale înaintate de Burdea Vladimir și încasării datoriei și a cheltuielilor de judecată în cuantumurile indicate în dispozitivul hotărârii.

În conformitate cu prevederile art. art. 276^{2}-276^{4}, 238-241 Cod de procedură civilă, judecătorul,-

h o t ă r ă ș t e:

Cererea cu valoare redusă înaintată de către avocatul Victor Stroevici, în interesele reclamantului „Moldcell" SA împotriva pârâtului Burdea Vladimir cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite.

Cererea reconvențională înaintată de către avocatul Bălănuță Ion în interesele lui Burdea Vladimir către „Moldcell" SA, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru

Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, se respinge.

Se încasează de la Burdea Vladimir, IDNP *****, în beneficiul „Moldcell” SA, c/f *****, datoria în sumă totală de 25 952,91 (douăzeci și cinci mii nouă sute cincizeci și doi,91) lei.

Se încasează de la Burdea Vladimir, IDNP *****, în beneficiul „Moldcell” SA, c/f *****, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1 500,00 (una mie cinci sute,00) lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 1 088,08 (una mie optzeci și opt,08) lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 (două sute,00) lei, achitată de reclamant la înaintarea acțiunii, în total suma de 2 788,08 (două mii șapte sute optzeci și opt,08) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni.

Judecător Andrian GAVDIUC